

«لولا» به حکومت می رسد

سارا قاضی

Sara@kargar.org

قسمت دوم:

..... «این انتخابات در واقع انتصابی بود از طرف سرمایه داران جهانی برای یک دوره دیگر از اختلاص سرمایه های ملی آن کشور، بدون رو در رویی مستقیم با اعتراضات توده ای مردم برزیل» (قسمت اول).

دلایل این مدعی را اینطور میتوان توضیح داد:

- ۱- نگاهی به اهداف اعلام شده از طرف «لولا» در انتخابات و مقایسه آن با برنامه های دولت «سرا»، نشان میدهد که تفاوتی اساسی بین این دو سیاست وجود نداشته است.
- ۲- با وجود اینکه «لولا» خود از گذشته ای کارگری میاید، اما «حزب کارگران برزیل» سالها است که نه در ترکیب، نه در برنامه و نه در اهدافش کارگری بوده است. مثلاً در سال ۱۹۸۰ با وجود اینکه رهبریش کارگری بود، ولی عناصری از کلیسای کاتولیک را به عضویت داشت. همینطور استادان دانشگاه، دانشجویان رادیکال که با حضورشان، جهت سیاستهای حزب را تدریجاً و بطور مستمر به طرف راست سوق دادند. این تغییرات تدریجی به جایی رسید که در مقطعی سیاستها و اهداف حزب را با اهداف و خواسته های بخشی از بورژوازی برزیل بهم رساند. این تلاقی باعث عقب نشینی بورژوازی راست افراطی در برابر «لولا» گردید.
- ۳- انتخاب «هوزه آلنکار» به عنوان معاون ریاست جمهوری. «آلنکار» ثروتمندترین سرمایه دار صنایع نساجی برزیل بوده و رهبر هر دو حزب راستگرای آن کشور و متعلق به جناح متعصب کلیسا میباشد.
- نقطه مشترک او با «لولا» در این است که «آلنکار» جناحی را نمایندگی میکند که سیاست «بازار آزاد» و اشنگتن را منافی یک طرفه برای آمریکا در واردات به برزیل دانسته که در مقابل امکان صادرات را میگیرد. این تحلیل با محکوم کردن سیاست جهانی «منطقه تجاری آزاد آمریکایی» جورج بوش، بوسیله «لولا» همگونی یافته است.
- ۴- ماه گذشته در طول انتخابات، مشاوران «لولا» فاش نمودند که حزب قطعنامه مشترکی را با «بازار سهام سائو پائولو» و «موسسه بررسی بازار سرمایه برزیل» امضاء کرده است. یکی از بندهای این قطعنامه بر ضرورت سرمایه گذاری با استفاده از پس انداز عمومی دوران بازنشستگی در بازار سهام تکیه کرده است. در قطعنامه آمده است: این سیاست «نقش مهمی را در تأمین سرمایه برای تولید بازی خواهد کرد، زیرا که سهم سازنده ای را در بازار سرمایه میتواند ایفا نماید. همانطور که در کشورهای پیشرفته موثر افتاده است.»

بگذریم از اینکه در اینجا این سؤال پیش میاید که مثل کدام کشور پیشرفته؟ در کدام کشور پیشرفته، بیمه بازنشستگی مردم را وارد بازار سهام کردند و نتیجه مثبت داده است؟ نمونه از این کشورهای پیشرفته که این سیاست را دنبال کردند، سوئد است که چند سال پیش از طریق اتحادیه ها به همه ابلاغ نمود که هر کس بخواهد میتواند مالیاتی را که جهت بیمه بازنشستگی میپردازد، در بازار سهام سرمایه گذاری کند. صرفنظر از اینکه توده کثیری از مردم با شک به این پیشنهاد دولت نگرستند و هرگز این کار را نکردند، آنانی هم که از درآمد بالایی برخوردار بوده و به آن بصورت یک فرصت طلایی برای انباشت سرمایه برای دوران کهولت نگاه کردند، امسال بزرگترین ضربه را خوردند و عملاً آنچه را هم که تا کنون در صندوق بازنشستگی اندوخته بودند، از دست دادند. «حزب کارگران برزیل» بدنال آوردن اینچنین ارمغانی برای طبقه کارگر و مردم فقیر برزیل است!

انتخاب «لولا» و مواضع اپوزیسیون چپ ایران

با تمام این مسائل، نکته دردناک برای ما اینستکه جریانات چپ ما، روی کار آمدن جریانی مانند «حزب کارگران برزیل» را نقطه عطفی در جنبش کارگری دیده و در بوق و کرنای خود آنرا الگویی برای آینده ایران میبینند. آنان آگاهانه چشم خود را به روی ماهیت واقعی اینگونه جریانات چپ بسته و خصلت غیر کارگری و غیر انقلابی این جریانات را به حساب ترکیب مدرن این احزاب میگذارند. در حالیکه آنچه «لولا» و حزبش برای برزیل به ارمغان دارند، قرنی است در اروپا بوسیله احزاب سوسیال دموکرات به تجربه گذاشته شده و شکست آن هم در همین عصر ما تجربه شده است! (راه کارگر، مصاحبه ۱۲ اکتبر رادیو همبستگی با روبن ماکاریان)

سیاست اتخاذ شده از طرف «حزب کارگران برزیل» چگونه سیاست کارگری ای میباشد که اینگونه باعث شعث رئیس «فدراسیون بانکهای برزیل» شده که از جمله اولین کسانی است که بهترین تبریکات خود را نثار «لولا» میکنند؟ و میگوید: «این انتخابات نقطه عطفی بود در زمینه های سیاسی، اقتصادی و اجتماعی کشور.»

چگونه استکه «کنت روگوف» رئیس صندوق بین المللی پول، بلافاصله از «لولا» خواست تا تیم اقتصادی ای را معرفی نماید که «قادر باشد بازار را از معقول بودن سیاستهای دولت مطمئن سازد.»؟

«اکنونمیست» آشکارا مینویسد: «آقای دا سیلوا نیز مانند سایر جریانات چپ تازه به قدرت رسیده، متوجه خواهد شد که جای مانور چندانی ندارد... بخصوص با توجه به وضعیت کنونی اقتصاد جهانی.»

جو حاکم بر برزیل اکنون انتظارات مردم برزیل را در یک طرف طیف، برنامه های سرمایه داری جهانی را در طرف دیگر و «لولا» را در وسط قرار داده است.

وضع نابسامان اقتصادی ناشی از بالا رفتن تورم و پایین آمدن ارزش «ریال» در برزیل، نبودن آلترناتیو واقعی برای توده ۱۵۷ میلیونی آن، انتخابی میان بد و بدتر شد. اما طولی نخواهد کشید

که پس از روی کار آمدن دولت «لولا» تأثیر عینی و عملی چنین سیاست سازشکارانه اصلاح طلبی آشکار شده و رویای شیرین برخی از جریان‌ها چپ ما نیز به بیداری وحشتناکی تبدیل شود.

اول نوامبر ۲۰۰۲